

Tavaszi áradás

TÚRMEZEI ERZSÉBET verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Nem, a-ki ár - va, nem, a-kit ki-fosz-tott az é - let, nem, a-ki má - sutt nem lel
me-ne-dé-ke-t, nem, a-kit ag - gá gyö-tör - tek a gon - dok... Krisz-tust
szol-gál-ni az in - dul-jon el, a-ki bol-dog! *Fine* A-ki-nek bol-dog - sá - ga
egy - re nő, s ki-csap, mert lel-ke szűk med - ré-be nem fér.
El-in-dul ad-ni. Ad és visz-sza nem kér. Szol-gál. Ki-csi-nek, nagy-nak, min-de-nütt,
min - den - ki - nek. Bér-re, há - lá-ra nem vár. A-lá-za - to-san föl - fe-lé te-kint, ha itt is,
ott is föl-ra-gyog egy szem - pár. Ta-vasz fu-vall a hó - fö-dött
he-gyek-re, s a meg-á-radt fo-lyó ha par-tot át - lép,
tud - juk mi mind: nem is te - het - ne más - kép. Ha Krisz-tus fény-lő nap - ja
rá - mo - solv - oott. ad-ni. szol - gál-ni íév in-dul el az a-ki bol-dog.

Nem, aki árva,
nem, akit kifosztott az élet,
nem, aki másutt nem lel menedéket,
nem, akit aggá gyötörtek a gondok...
Krisztust szolgálni az induljon el,
aki boldog!

Akinek boldogsága egyre nő,
s kicsap, mert lelke szűk medrébe nem fér.
Elindul adni. Ad és vissza nem kér.
Szolgál. Kicsinek, nagynak, mindenütt,
mindenkinek. Bérré, hála nem vár.
Alázatosan fölfelé tekint,
ha itt is, ott is fölragyog egy szempár.

Tavasz fuvall a hófödött hegyekre,
s a megáradt folyó ha partot átlép,
tudjuk mi mind: nem is tehetne másképp.
Ha Krisztus fénylő napja rámosolygott,
adni, szolgálni így indul el az,
aki boldog.

TÓTH LAJOS: *Fűzfák*